

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Шумен, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Ралица Ив. Хаджииванова
Петранка Б. Петрова

при участието на секретаря Татяна Св. Тодорова
като разгледа докладваното от Мирослав Г. Маринов Въззивно гражданско
дело № 20243600500044 по описа за 2024 година

Производство по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №913 от 30.11.2023г. постановено по гр.д.№1707/2023г. по описа на ШРС,
съдът е отхвърлил предявените от Д. Г. Ч. срещу Шуменски университет "Епископ
Константин Преславски" гр.Шумен иски по чл.344, ал.1, т.1, 2 КТ. С решението ищецът е
осъден да заплати на ответника деловодни разноски в размер на 800 лева.

Недоволен от така постановеното решение останал ищеца, който обжалва решението
на районния съд, като посочва доводи за неправилност на решението, и моли съда да го
отмени, и да уважи предявените иски.

В срока по чл.263 от ГПК, въззиваемата страна е депозирала отговор на жалбата, в
който излага, че решението е правилно и законосъобразно, и моли да бъде потвърдено.
Претендира присъждане на деловодни разноски.

Въззивната жалба е подадена в срок, редовна и процесуално допустима.

Съдът констатира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо, поради
което и спора следва да се разгледа по същество.

Шуменският окръжен съд, след като обсъди доводите изложени в жалбата,
становищата на страните, и прецени поотделно, и в съвкупност събраните по делото
доказателства, намери жалбата за **неоснователна**.

Районен съд - гр.Шумен е бил сезиран с обективно съединени иски претенции по

чл.344, ал.1, т.1, 2 КТ от Д. Г. Ч. срещу Шуменски университет "Епископ Константин Преславски" гр.Шумен. От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна. Страните са били в трудови правоотношения, като от 30.09.2020г. по Трудов Договор № РД-12-218/30.09.2020г. ищеца започнал работа при ответника на основен, безсрочен трудов договор на академична длъжност "главен асистент", впоследствие с Допълнително споразумение №РД - 12-090/01.03.2022г., бил преназначен на длъжност "доцент". Преди да постъпи при ответника, ищеца служил в продължение на 29 години като офицер в Българската армия, въз основа на което с Разпореждане от 13.03.2019г. на Ръководител ПО при НОИ ТП Шумен, му е била отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.69 КСО от 04.01.2019г. пожизнено. Със Заповед №РД-12-183/13.07.2023г. на ректора на ШУ "Епископ Константин Преславски" трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл.328, ал.1, т.10б КТ считано от 15.07.2023г., като причини за прекратяване на трудовия договор е отбелязано "Трудовото правоотношение е възникнало, след като работникът или служителят е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Заповедта е била връчена на ищеца на 14.07.2023г.

Анализът на така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи. На първо място е необходимо да се посочи, че са неоснователни възраженията на ищеца за неприложимост на разпоредбата на чл.328, ал.1, т.10б, по отношение на лица придобили право на пенсия по чл.69 КСО. Съобразно константната съдебна практика - Решение № 141 от 11.06.2013 г. на ВКС по гр. д. № 811/2012 г., IV г. о., Решение № 197 от 20.06.2013 г. на ВКС по гр. д. № 706/2012 г., IV г. о., Определение № 50155 от 10.03.2023 г. на ВКС по гр. д. № 3406/2022 г., IV г. о., Определение № 439 от 17.05.2018 г. на ВКС по гр. д. № 767/2018 г., IV г. о., и др., с изменението на чл. 328, ал. 1, т. 10а КТ (ДВ, бр. 100/2010 г., в сила от 01.01.2011 г.) правото на работодателя да прекрати трудовото правоотношение с работник или служител, който е придобил и упражнил правото си на пенсия се разпростира и по отношение на работниците и служителите, придобили и упражнили правото си на пенсия по чл. 69 и чл. 69а КСО, независимо от това дали правото на пенсия е придобито поради наличието на определена възраст, или без оглед на това. В настоящия случай е установено, че трудовото правоотношение между ищеца и ответника е възникнало, след като работникът или служителят е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.69, ал.1 КСО. Неоснователно е и възражението на ищеца за приложение на разпоредбата на чл.339, ал.2 КТ. Трудовото правоотношение възникнало от избор по смисъла на КТ, касае единствено правоотношения за длъжности, които са установени в закон, в акт на Министерския съвет или в устав, и винаги е за определен срок, който е не по - дълъг от 5 години. Не такава е настоящата хипотеза, доколкото изборът по смисъла на чл.27а, ал.2 ЗРАСРБ, както е отбелязано и в чл.24, ал.2 ЗРАСРБ възниква след проведен конкурс, и решението на факултетния съвет е само елемент от фактическия състав за възникване на безсрочно трудово правоотношение, а не и самостоятелно основание за това, каквото представлява произвеждането на избор по КТ, и то само за конкретен период от време. Не сме изправени и пред уволнение на лице, заемащо изборна ръководна длъжност, когато е приложима разпоредбата на чл. 35 ЗВО, съгласно която при

прекратяване на трудовото правоотношение е необходимо решение на органа, който го е избрал. Само за пълнота е необходимо да се отбележи, че в производството не е установено дискриминационно отношение спрямо ищеца, обуславящо злоупотреба с право, а и за ищеца не са препятствани способите за защита по Закона за от дискриминация. Настоящата хипотеза не попада в обхвата на установеното в чл. 329 от КТ право на работодателя да извърши подбор, при който в интерес на производството или службата може да уволни работници и служители, длъжностите на които не се съкращават, за да останат на работа тези, които имат по-висока квалификация и работят по-добре.

Ето защо, съдът намира предявените иски за неоснователни, поради което и същите следва да се отхвърлят.

Доколкото изводът на настоящата инстанция съвпада с този на първоинстанционния съд, обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено. На въззиваемата страна следва да се присъдят и направените по делото разноски пред настоящата инстанция в размер на 800 лева.

Водим от горното, и на основание чл.272 от ГПК, Шуменският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №913 от 30.11.2023г. постановено по гр.д.№1707/2023г. по описа на ШРС.

ОСЪЖДА Д. Г. Ч. с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ШУМЕНСКИ УНИВЕРСИТЕТ "ЕПИСКОП КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ" гр.Шумен, сумата от **800** лв., представляваща направените по делото разноски пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок считано от 27.02.2024г., при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____